

Будівники

Анатолій Висоцький

На срібних ніжках дощ іде
В обхід і напрямки.
Умилось листя молоде,
З гори біжать струмки.

Звисають хмари, вітер стих,
І ось біля струмка
Стоїть хлопчина літ шести
Із каменем в руках.

Працює хлопець залюбки,
Хоч важко одному.
Ще трохи — і струмок дзвінкий
Підкориться йому.

Сусіди всі до одного
Зійдуться до струмка.
Вони хвалитимуть його,
Його — будівника.

Ну от і гребля, ще й яка!
Та раптом, як на зло,
Всю греблю силою струмка
Розмило й понесло.

Ну що робить?
До хати йти?
Вже й піт потік з лиця.
"Ну що ти? Треба довести
Цю справу до кінця!"

Почав спочатку, не присів,
Дарма, що весь промок.
Покликав друзів — друзі всі
Прийшли кінчать ставок.

Перемогли.

Ну от і все.
Тепер вода не рознесе
В малих будівників
Ні греблі, ні містків.